

Un valencià, primer mort a l'Estat pel coronavirus

Foment alerta per l'impacte negatiu que la por a l'epidèmia tindrà en l'economia catalana

El Clínic, centre de referència ■ EFE

Omella presidirà la Conferència Episcopal Espanyola

La ultradreta cau de la cúpula eclesial

Nou revés de la justícia europea per l'extradició de Valtònyc

L'euroordre contra el cantant és irregular

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 4 de març del 2020. Any XLV. Núm. 15289 - AVUI / Any XLII. Núm. 14159 - EL PUNT

Només sí és sí

FEMINISTA • La nova llei de llibertat sexual fixa el consentiment amb "actes concloents i inequívocs"

Les dones només ocupen el 35% de càrrecs directius

Opinió

Tornem a prendre els carrers

Sílvia Alberich
Membre de Vaga Feminista

DUR • Preveu l'enduriment del Codi Penal pel delictes de violació i inclou l'arrest per l'assetjament al carrer

Oriol Junqueras, en el moment de la seva arribada al campus de Manresa, de la Universitat de Vic, on treballarà com a docent ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

Oriol Junqueras, a la universitat

L'exvicepresident, rebut amb aplaudiments a Manresa en la seva primera sortida

La derogació de la llei Wert trenca amb el llegat del PP

La nova llei educativa torna competències a les comunitats a l'hora de decidir continguts i llengua

La UE abona la fermesa de Grècia a la frontera amb Turquia

Els líders europeus prometen mitjans a Atenes per evitar una onada migratòria

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Martí Gironell

Paper mullat

Que els llibres estiguin vius, és a dir, que es llegeixin, que se'n parli i tinguin una presència normalitzada durant l'any

trobo que és feina de tots però principalment dels que ens dediquem a escriure o volem mirar de viure'n. I també hi han de contribuir les editorials, els mitjans i les escoles, les institucions i les famílies. Que ja ho fan. I, a part dels clubs de lectura, una de les iniciatives que està arrelant i que serveix per desestacionalitzar el llibre més enllà de dates assenyalades com Són Sant Jordi i Nadal és la idea de crear viles del llibre. Com la que va néixer l'any 2008 a Bellprat. Des d'aquesta petita localitat de l'Anoia s'ha implantat la llavor del concepte *book town*, que s'està estenent arreu del territori. Es tracta d'omplir els carrers d'oferta cultural basada en els llibres amb activitats relacionades amb la literatura i amb presència d'autors. A més de deixar espais lliures i oberts a d'altres disciplines però sempre

Es tracta d'omplir els carrers d'oferta cultural basada en els llibres amb activitats relacionades amb la literatura i amb presència d'autors

amb la literatura de base. Una fórmula que s'acaba de repetir a l'Escola per segon any consecutiu i amb èxit aquest cap de setmana. La vila del llibre empordanès s'ha afegit a Cervera, Montblanc i la Pobla de Segur i espero que, com deia la cançó d'en Llach, en vagin naixent a cada instant perquè permet estar en contacte amb els lectors i amb altres escriptors i editors i fer allò que fan altres sectors: *networking*. Vol dir que, d'aquestes trobades en viles que acullen llibres, llibreters, editors, autors i lectors, en surten noves propostes, noves idees, noves novel·les. I només pensar que això és gràcies als llibres és engrescador. I pensar que els llibres no poden tenir sinó que tenen una presència diària a les nostres vides no és un conte de fades, és un somni fet realitat. Un somni pel qual s'ha d'anar treballant, sense perdre el nord, tocant de peus a terra i, sobretot, sent molt conscients que, si no ens el creiem tots plegats, al final sí que el llibre es convertirà en paper mullat.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Hi van faltar cinc minuts de silenci

La segona simfonia de Gustav Mahler, *Resurrecció* (*Auferstehung*), va ser interpretada diumenge passat al Liceu per commemorar el vintè aniversari de la inauguració del teatre restaurat després de l'incendi que va destruir-lo el 31 de desembre de 1994. Mahler va compondre aquesta peça meditant-hi sobre la vida i la mort amb la idea de la resurrecció ("Moriré per viure!", va afegir-hi al poema de Friedrich Goethe que va inspirar-lo) que, en tot cas, s'acompleix a través de la reencarnació de la seva música cada cop que es materialitza. Resulta evident el simbolisme de l'elecció de tal simfonia per commemorar la "resurrecció" d'un teatre que es va voler reconstruir pràcticament com era i que, de fet, ha arrossegat el seu passat burgès dins d'una estructura pública. Aquell foc no va originar que es construís alguna cosa nova sobre les runes que, obrint-lo a altres públics, tragués aquella pols que s'hi ha conservat.

El cas és que, per tal d'interpretar l'exuberància orquestral i vocal de la *Resurrecció* de Mahler, el Liceu no en

“La direcció del Liceu va comunicar als cantaires de l'Orfeó Català que, si volien cantar, no es possessin el llaç groc

feia prou amb la seva orquestra i el seu cor. Així és que, a part d'afegir-hi músics, va haver de convidar l'Orfeó Català per assumir plenament la part coral que, finalment, irromp al cinquè moviment *In Tempo des Scherzos*. D'aquí va sorgir un problema, perquè els integrants de l'Orfeó Català s'entossudeixen a dur un llaç groc en els seus concerts. Suposadament alertada per un membre del comitè d'empresa en representació del Cor del Liceu, la direcció del teatre va comuni-

car als cantaires de l'Orfeó Català que, si volien cantar, no es possessin el llaç groc. Considerant que no cantaven a casa seva, és a dir al Palau de la Música, van acatar l'ordre del teatre que els havia convidat. És així que el Liceu va imposar la neutralitat (aquella amb la qual se silencia una protesta que hauria de ser respectada com una forma de la llibertat d'expressió) per no molestar ningú i, diuen, evitar problemes. No fos que s'empenyés el Ministeri de Cultura o fins i tot l'Ajuntament de Barcelona que formen part del Consorci del Liceu. No fos que s'indignessin els mecenes del Banc de Santander o els patrons d'honor de La Caixa, que són de la gent que continua anant al Liceu com si fos la seva propietat i domini. No fos tampoc que els llaços grocs incomodessin una part del públic. Mahler volia que, després del primer moviment en *allegro maestoso*, hi hagués un silenci de cinc minuts abans de continuar la interpretació de la simfonia. Quasi ningú ho respecta. Tampoc diumenge al Liceu. Vaig trobar a faltar aquests cinc minuts de silenci.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/xxmxgk>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Què els passa pel cap?

Més enllà de l'efecte propagandístic que buscava el govern Sánchez aprovant ahir la llei de llibertat sexual (és públic i notori que ho van accelerar tot per aprovar-la pocs dies abans del Dia de les Dones), i més enllà de les diferències que hagi pogut ocasionar entre els socis del govern, el cert és que la nova llei és molt clara, claríssima, en el "només sí és sí", i que es tracta d'una mesura llargament reivindicada que pretén posar fi a l'assetjament sexual. És obvi que es tracta d'un pas endavant. En sentir ahir els nombrosos comentaris que va provocar la iniciativa, em va venir al cap no només la famosa sentència de La Manada sinó aquella de l'any 89 (buscant la data em vaig adonar que tinc una edat) en què un jutge de Lleida va condemnar un acusat per abusos sexuals a una noia, però va considerar un atenuant que aquesta portés faldilla. "Con su específico vestido

“Sento fàstic, en saber algunes dades. De fet, sento vergonya de gènere

provocó este tipo de reacció en el acusado, que no pudo contentarse”, deia. Mare de Déu. Està molt bé, legislar i clarificar. Però cada cop que sento a parlar d'aquest tema, per més passos endavant que es facin, jo –i espero que vostès– no puc deixar de preguntar-me: però, què coi li passa pel cap, a aquesta gent? Ho saben, que a Catalunya l'any passat hi va haver dues viola-

cions cada tres dies? Com ens podem permetre això? Què li passa pel cap, a algú que fa això? Com poden tres joves, com va passar aquest cap de setmana a Barcelona, violar una noia en un cotxe i gravar-ho? Com pot ser que les denúncies per abusos i tocaments hagin crescut un 16% aquest darrer any? Sento fàstic, en saber aquestes dades. Què hi tenen al cap? Perquè sí, és cert: tenim un problema legal i alguns casos es resolen a còpia de canvis legislatius. Però, més enllà dels canvis legislatius i la condemna, la pregunta continua sent la mateixa: per què? Què ha viscut una persona que es comporta així? Quina educació ha rebut? Quins valors té? Com es pot assetjar, abusar o violar algú? I, sobretot, com es resol? Legislant, segur. I condemnant-ho socialment i educant millor, també. Però fem curt. Les dades són clares. I fan feredat. Vergonya de gènere, de fet.

De reüll

Emma Ansola

Èpica i festa a Perpinyà

L'independentisme va deixar Perpinyà ple d'energia. Qui es va cuidar de carregar les piles va ser Carles Puigdemont, en un moment en què les forces protagonistes de l'1-O són a un pas de tornar a passar per les urnes, dos anys després que quedés constatat que el programa electoral amb què es van presentar a les eleccions continua a les beceroles. Dos anys gairebé de traspàs, en què les discrepàncies i les polèmiques entre els socis han estat les notes més destacades d'una legislatura que deixa un terreny erm que, de moment, malgrat la retòrica abundant, no ha permès eixamplar cap base. És en aquest terreny erm, segat amb les eines de la repressió, on Puigdemont ha portat a terme la actuació dalt de l'escenari, i ho ha fet per carregar les piles dels adeptes, perquè, si una cosa no es poden permetre els partits polítics

Puigdemont va carregar les piles del moviment en dies de nul·la expectativa

en un horitzó d'eleccions, és aparèixer desanimats. El president no va explicar què farà a partir d'ara, si la feina la limitarà al Parlament Europeu o destinarà esforços a la política catalana encapçalant una llista electoral per reivindicar no se sap què exactament. Puigdemont es va centrar a animar les bases, a exhibir el seu hiperlideratge i oferir un torcebraç a l'Estat i a la resta de partits independentistes, davant les nul·les expectatives que generen espais i organismes com ara la mesa de diàleg entre els governs, el Consell de la República o el Consell Assessor per al Fòrum Cívic i Constituent.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE LA COMISSIÓ EUROPEA

Ursula Von der Leyen

Cínica fotografia

Anar a Grècia a fer-se una fotografia no és la solució al desafiament que representa per a Europa la nova crisi de refugiats sirians. És un acte de cinisme atesa la covardia política de la Unió Europea, que ara es veu sotmesa al xantatge d'Erdogan. Cal més valentia i menys fotografies des de l'aire.

CANTANT

Valtònyc

Un nou revés

El cantant exiliat a Bèlgica ha tornat a deixar en evidència l'Estat espanyol. El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) li ha tornat a donar la raó. Considera que no li poden aplicar de manera retroactiva el Codi Penal a l'hora d'activar l'euroordre de detenció. Nou revés a la justícia espanyola.

HISTORIADOR DE L'ART

Àlex Mitrani

Segones avantguardes

Ha dirigit l'edició del llibre d'Enciclopèdia Catalana *Pintura Catalana Segones Avantguardes*, una magnífica selecció d'obres d'art creades a Catalunya després de la Guerra Civil, amb diferents registres, sempre innovadors i amb voluntat d'experimentar. Un gran treball.

EDITORIAL

Una llei esperada i necessària

■ L'esperada, reivindicada i necessària llei de llibertat sexual, també anomenada "llei del només sí és sí", va ser aprovada ahir inicialment pel Consell de Ministres del govern espanyol. Pendent dels informes que n'han de fer el Consell General del Poder Judicial i el Consell d'Estat, es calcula que el nou text pot arribar al Congrés d'aquí a mig any. Li queda encara, per tant, un llarg recorregut abans no entri en vigor, però és una bona notícia que s'hagi fet el primer pas, superades les diferències que s'han produït les darreres setmanes entre els dos socis del govern de coalició. De fet, el redactat de la norma, la primera del nou Ministeri d'Igualtat, dirigit per Irene Montero, d'Unidas Podemos, va ser objecte de canvis fins dilluns mateix a causa de les discussions i diferències de criteri amb el Ministeri de Justícia, en mans del socialista Juan Carlos Campo.

La nova llei, en què s'està treballant des de fa molts mesos, és fruit d'una llarga reivindicació feminista, que s'ha anat intensificant després dels escabrosos fets de La Manada en les fetes de San Fermín del 2016 i les polèmiques sentències posteriors. L'objecte de la llei és la protecció integral del dret a la llibertat sexual de tothom a través de la prevenció i l'erradicació de tota violència sexual, que afecta les dones d'una manera desproporcionada. El nou text elimina el concepte d'abús sexual, inclou modificacions en el Codi Penal com ara l'assetjament al carrer, preveu l'enduriment de penes i, sobretot, col·loca el consentiment de la dona al centre de la qüestió. La llei instaurarà continguts sobre educació sexual en igualtat i diversitat en tots els nivells, fet de gran transcendència atesa la virulència del discurs masclista de la ultradreta, ara amb veu al Congrés.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Càrregues de l'1-0
El secretari d'estat Nieto obre avui el judici i dimarts declara el tinent coronel Pérez de los Cobos, entre altres comandaments.

10
anys

Acords puntuals
El Partit Popular s'obre a acords puntuals, però no al pacte d'estat. Elena Salgado obté l'aval de CiU i ERC, però no del PNB, en la comissió anticrisi.

20
anys

Com un heroi
La cúpula militar xilena i milers de seguidors brinden una calorosa benvinguda al dictador Augusto Pinochet, que apareix somrient i en bona forma física.

Full de ruta

Carina Filella

Caminant sobre brases

Fa vuit mesos de l'incendi que va cremar més de 6.500 hectàrees de la Ribera d'Ebre, les Garrigues i el Segrià i, fins al moment, els pagesos que van veure com les brases dels arbres cremats ennegrien la terra i els seus cors no només no han rebut l'ajut necessari, sinó que han hagut de topar de cara amb el despropòsit de l'administració. El resum de la situació és aquesta: el Departament d'Agricultura de la Generalitat va anunciar a finals de gener el pagament d'un total de 491.963 euros en ajuts destinats a recuperar la capacitat productiva de les explotacions agràries i comunitats de regants afectats per aquell incendi. Amb una condició: per rebre l'ajut, el pagès havia de contractar una assegurança per a la seva finca durant un mínim de cinc anys. I què suposa aquest requisit? Doncs que els números no surten i el cost que han d'assumir els pagesos és, en molts casos, inassequible: alguns pagesos van haver de renunciar als desit-

Alguns pagesos van haver de renunciar als ajuts de la Generalitat perquè els sortia més cara l'assegurança de la seva finca que no pas els diners que haurien rebut

jats ajuts de la Generalitat perquè els sortia més car el cost de l'assegurança que no pas els diners que haurien rebut. O sigui, com deia un pagès de la Palma d'Ebre, surt més cara la salsa que els caragols. Un exemple que fa unes setmanes posava un altre pagès de Bovera: el propietari d'una finca de 35 hectàrees, 5 de les quals s'han cremat, rebria uns 5.500 euros d'ajut, però n'hauria de pagar 10.000 en concepte de l'assegurança. Per acabar d'embolicar la troca, fa unes setmanes la Generalitat va ingressar els diners tant als pagesos que van renunciar als ajuts com als que sí que els acceptaven –tot i que posant al·legacions a la contractació de l'assegurança. I aleshores, cametes ajudeu-me, la Generalitat va haver de reclamar el retorn dels diners. Ara els afectats, que ja fa vuit mesos que caminen sobre les brases, anuncien més mobilitzacions a partir d'aquest cap de setmana per intentar revertir la situació i trobar una sortida digna. I la dignitat que ens hi juguem és la de tots.

Tribuna

Ponç Feliu. Escriptor

Construccions mentals

No és lícit que un prejudici substitueixi el judici, i censurable la pretensió que la fantasia esmicoli els fets o que una construcció mental vulgui liquidar una realitat verificada. Ho esmento arran de les recents referències periodístiques als conceptes d'història i de pseudohistòria, pertocants al tema de Jordi Bilbeny i l'Institut Nova Història; tema que sembla que torna a l'actualitat. Benvingut sigui perquè obre l'oportunitat de recordar l'evolució de l'ensenyament de matèria tan fonamental com la història.

EN EFECTE, durant l'antic règim les monarquies absolutes es perpetuaven no només per la força bruta, sinó també mitjançant la coerció de les consciències insufflant als súbdits valors d'obediència i submissió al poder, emanació "natural" de la divinitat. L'ensenyament d'una religió de terror i càstig eterns esdevenia així l'eina òptima. Al llarg del segle XIX, l'investida de la burgesia com a nova classe social hegemònica i la irrupció del constitucionalisme van portar a la substitució de la reli-

gió, com a eina d'adoctrinament, per la història. La nova religió laica era el nacionalisme, el mite espanyol de "l'estat-nació" i l'eina cabdal per aconseguir una "cohesió social" era l'invent d'un passat comú entre tots els "ciutadans", com més reulat i gloriós, millor. El romanticisme dibuixava el paisatge perfecte per a desenvolupar els nous valors. EmERGEIXEN dins la historiografia romàntica uns avantpassats en els quals es condensen les que se suposen eternes virtuts hispàniques. Uns personatges representatius de tots, ja que tots els "ciutadans" són iguals, i iguals i homogenis han de ser tots els compo-

nents de la "gran nació espanyola"; personatges exemplars i heroics (*Indíbil y Mandonio, Viriato, Don Pelayo, el Cid Campeador, Guzmán El Bueno, Los Reyes Católicos, Daoiz y Velarde*, etc.). I, encara que constitucional, cal posar l'accent, amb tot el vigor, en la monarquia, institució representativa del "alma del pueblo", o sigui, d'una essència perenne.

AL SEGLE XIX, com ara, el control del sistema escolar era element cardinal per a la construcció del procés "nacional" i la forja del nou "patriota" espanyol. Aquesta antiquada construcció mental continua plenament vigent, resta intacta, incòlume, si no incrementada, en moltes ànimes espanyolistes, gaudint d'intens predicament en les més encimbellades elits, les que ostenten, en definitiva, el poder real. Heus aquí, doncs, el perquè d'un tractament intensiu i acuradíssim de material tan sensible com és la història i de la necessitat de separació dràstica, sense pietat ni matís, de la història i de la pseudohistòria.

“No és lícit que una construcció mental vulgui liquidar una realitat verificada”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Perpinyà: un altre cop

■ Sí, un èxit. Sí, amb el president Puigdemont. Amb tanta gent, amb alegria i civisme vàrem retrobar la revolució dels somriures... Però... vàrem retornar també a l'època dels llibres, la premsa i les pel·lícules prohibides... quan la frontera separava la democràcia del franquisme. I també amb la policia. Una policia que va impedir l'accés de milers de persones que havien fet centenars de quilòmetres per ser-hi. Sr. Pedro Sánchez, vostè té un problema. Li han crescut els *tejeros*, policies i fiscals. La fiscalocràcia i l'estat policial torpedinen la taula de diàleg. Són els agents del *tristfachito* (PP, Ciutadans i Vox).

Descontrol policial i judicial (més investigats, més multes, més repressió). Com s'ho farà per no perdre credibilitat i no ser un president de fireta? Facci el favor d'actuar abans que

el descontrol no sigui total i ens trobem amb jutjats i comissaries militars...

RAIMON GUSI AMIGÓ
Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)

Sr. Josep Benet, 100 anys

■ Aquest any fa 100 anys que va néixer el Sr. Benet, com tot-hom li deia. Degut a la meua curiositat per tot allò que no sabia, sobretot d'història, el Sr. Benet i senyora em van donar eines per saber, fer recerca de l'existència d'altres llençgues com el català, l'eusquera i el gallec.

Per tot això, mai li agrairé prou la seva manera d'explicar-me tot allò que li preguntava amb paciència, calma i paraules entenedores com ell sabia fer. El recordo al sofà fumant els seus cigars i respirant pausadament, també a la taula de la biblioteca treballant sense parar. Moltes grà-

cies per tot allò que em va donar, i va donar a la vostra terra estimada. Sempre sereu als meus records.

CONXI FERNÁNDEZ RUBIO
Barcelona

Censura prèvia i censura posterior

■ Els fills dels pares republicans no hi aniran quan es parli de la monarquia. I els fills dels pares comunistes no hi aniran quan es parli del sistema capitalista. I els fills dels pares ateus no hi aniran quan es parli de les diferents religions. Els fills dels pares homòfobs no hi aniran quan es parli dels drets dels homosexuals. I els fills dels pares masclistes no hi aniran si es parla d'igualtat de gènere. Això és censura prèvia. Això són prejudicis. Amb el *pin parental* defensat per Vox, els pares podran censurar. Tot i així, hi ha pocs pares disposats a adoptar aquesta actitud censoradora

o prohibicionista. I poques persones que pensin que els pares que opten per l'escola pública puguin censurar el currículum oficial. Si ets mestre, els pares podrien denunciar-te, per amenaçar o picar, per parlar malament de la Guàrdia Civil, o per penjar una bandera independentista. Això és censura posterior. De les censures posteriors, o denúncies, podem dir que moltes no es tramiten, perquè no tenen sentit. De les censures prèvies podem dir que moltes persones les critiquen perquè van contra el dret dels alumnes a estar informats.

MARTÍN MARTÍNEZ
Barcelona

FE D'ERRADES

El protocol de mediació en l'àmbit contenciós administratiu s'ha presentat a la sala de govern del TSJC i no s'ha aprovat, com es deia en la plana 11 del diari del 2 de març.

La frase del dia

“Soc feminista amazònica i en nom meu no hi parla ningú, ni homes ni dones”

Cayetana Álvarez de Toledo, PORTAVEU DEL PP AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Tribuna

J.M. Solé i Sabaté. Catedràtic d'història contemporània (UAB)

Perpinyà, la capital del nord

No és gens d'estrany el caliu de Perpinyà als catalans del sud. S'ha macerat a còpia d'anys i fets molt diversos. Explicaré els que jo particularment he viscut. Mitjans de setembre de 1974, era a Perpinyà per veure el meu germà Felip –exiliat de poc per fugir de la repressió posterior contra els grups de resistència per evitar primerament l'execució de Salvador Puig Antich, i posteriorment denunciar el seu cruel assassinat–. Fèiem cua en un forn prop de l'ajuntament; un client de mitjana edat, en sentir-nos parlar en català, va fer el comentari: “Espanyols d'en m...”. El dia abans un nen, parlant en francès, tot estranyat tant per la nostra imatge, dos nois joves amb cabell llarg, com per sentir-nos parlar en català, ens havia preguntat si érem “gitanes”. Anys d'obligades trobades familiars de tots a la Catalunya del Nord, l'any 1984 va poder tornar sense por a represàlies, però els amics i contactes han quedat per sempre més.

L'ESTAT ESPANYOL encara no formava part de la Unió Europea. En entrar-hi el pas fronterer és res, l'atracció vers el sud, això és els preus, Figueres, Girona, Barcelona, etc. Fa veure a molts nord-catalans que la distància a Barcelona no són 200 quilòmetres. París és a uns 900. Tot coincidint amb contactes amb refugiats de la guerra civil i gent nord-catalans a la UCE (Universitat Catalana d'Estiu) s'instal·len repetidors alegals de TV3 de forma voluntarista (primavera-estiu de 1985). Una connexió que es tallaria aviat, però que havia demostrat la coincidència en molts oblits de l'Estat central tant de París al nord, com de Madrid al sud de Catalunya.

PRIMAVERA DE 1991, al mateix forn, amb en Joan Pous investigant als Arxius

Documentals sobre la Cerdanya durant la postguerra espanyola i la guerra mundial, estàvem inquietats per l'hora, la senyora que atenia digué: “Que passin primer aquests joves catalans que van per feina.”

PRIMAVERA DE 1992, pocs mesos abans dels Jocs Olímpics de Barcelona, el centre cultural de Talteüll (Rosselló)

em demana de fer una xerrada sobre la història contemporània de Catalunya del Sud. M'adono que hi ha gent que no entén el català, m'ofereixo a fer de traductor de mi mateix, em diuen que no, que la faci en català i que al final faci un resum en francès. El prestigi de Barcelona era absolut, a més a més, havia guanyat la candidatura olímpica a París.

DURANT 18 ANYS els serveis dels afers catalans de l'Ajuntament de Perpinyà feien un dictat per commemorar el decret de Lluís XIV de 2 d'abril de 1700, que prohibia l'ús oficial del català, ho substitueixen per una setmana en defensa de la llengua. A poc a poc la catalanitat tan intensa del nord de Catalunya, amagada sota un predomini abassegador del francès, fa forat a moltes consciències. El cas més evident és la USAP (Unió Esportiva d'Arlequins de Perpinyà) de rugbi. Un equivalent del més que un club del Barça en futbol. Un esclat apassionat de catalanitat cada setmana. D'altra banda, la Bresola, set centres d'ensenyament primari i un de secundari escolaritzen en català. Una iniciativa de Perpinyà.

L'ANY 2009 en un congrés a la Universitat de Perpinyà sobre *França 1936-1946: actituds i compromisos dels exiliats catalans i espanyols*, en dir de fer-ho en català em digueren que sí, però que fos molt dúctil amb la realitat seva vers el francès. Grégory Tuban, periodista i historiador presenta a mitjans de l'any 2018 la tesi doctoral sobre els refugiats i el camp de concentració d'Argelers. Soc membre del tribunal, em demanen que ho faci en català.

LA HISTÒRIA és tossuda: en llibertat les coses i fets naturals reapareixen. No hi ha cap miracle a Perpinyà; és el fet de viure, de ser, de voler ser.

“La història és tossuda: en llibertat les coses i fets naturals reapareixen. No hi ha cap miracle a Perpinyà; és el fet de viure, de ser, de voler ser.”

De set en set

Manuel Castaño

Farandulers

Un actor madrileny, Willy Toledo, havia estat acusat del delictes d'ofensa als sentiments religiosos per haver divulgat frases malsonants relatives a la fe catòlica –més o menys, afirmava cagar-se en Déu i en la idea de la virginitat de la Mare de Déu–, però ara ha estat absolt. La sentència hauria hagut de fer constar, com a principal motiu de l'absolució, que no ofèn qui vol sinó qui pot. I que, amb les seves malgirbades expressions, no haurà aconseguit ni fer riure els descreguts ni fer trontollar les conviccions dels creients. El ressò que ha obtingut aquesta anècdota insignificant demostra un cop més que la faràndula està

Si hom es fa ric i famós gràcies a l'espectacle, una aura de virtut l'envolta

sobrevalorada. Els acudits d'aquest actor entorn de la teologia dogmàtica són tan irrelevants com l'opinió de l'arxipreste de l'alt Fluvià sobre el mètode Stanislavski; però, per causes que encara no se saben, si hom es fa ric i famós gràcies a l'espectacle, una aura de virtut l'envolta i té el ressò assegurat. Això és propi d'un hàbitat en què els ingressos depenen més de la subvenció que de la taquilla. Res de més lògic que escampar el pensament del qui té la paella pel mànec, perquè en depèn que l'olla continuï bullint. Quan és obvi que exclou la religió cristiana de tots els àmbits, més o menys ràpidament segons la conjuntura, és política d'estat, i política europea, què pot fer un actor per mantenir-se en primer pla? Doncs secundar el govern pel qual treballa i escandalitzar les ànimes pies. Els uns, els còmics, s'hi caguen mentre els altres, els tràgics en el poder, ho sancionen amb el reglament.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Junqueras surt per primer cop per treballar

L'exvicepresident català inicia la seva tasca com a professor d'història a Manresa pel 100.2

Omella, nou president dels bisbes espanyols

L'arquebisbe de Barcelona és escollit per dirigir la Conferència Episcopal

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

L'Estat deroga la llei Wert

REFORMA El Consell de Ministres aprova el projecte de llei que posa fi al llegat del PP **OBJECTIU** Pretén garantir l'equitat i la inclusió amb la millora educativa **FI** Elimina la religió com a matèria avaluable i torna competències a les comunitats

Rosa M. Bravo
BARCELONA

La llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa (Lomqe), popularment coneguda com a llei Wert, serà aviat història sempre que no hi hagi sorpreses durant la tramitació parlamentària. El Consell de Ministres va aprovar ahir el projecte de llei que modifica la llei orgànica de l'educació (LOE), que va aprovar el govern socialista el 2006 i deroga la Lomqe, del 2013, una llei que va motivar un ampli rebuig pel seu caràcter recentralitzador i segregador. Es tracta d'un projecte de llei que vol garantir "l'equitat i la inclusió" perquè l'educació "torni a funcionar com un ascensor social", segons va defensar la portaveu del govern espanyol, María Jesús Montero.

El nou projecte de llei, batejat com a Lomloe (lleí orgànica que modifica la LOE), parteix del principi de posar l'alumnat al centre de l'aprenentatge i el reconeixement del dret de nens i joves a una educació de qualitat. Defensa la franja dels 0 a 3 anys com una etapa educativa més, pretén lluitar contra la se-

La data

09.12.13

es publica al BOE la llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa.

“És una llei que es fonamenta en l'excel·lència i l'equitat. Ningú pot quedar enrere”

Isabel Celaá
MINISTRA D'EDUCACIÓ I FP

gregació entre les escoles públiques i les concertades –la Generalitat ja hi està treballant amb els nous decrets d'admissions i de concerts educatius–, elimina el caràcter avaluable de la religió i proposa un ensenyament més competencial que memorístic. Torna més competències a les comunitats autònomes, sobretot a les que tenen dues llengües oficials, a l'hora de decidir continguts, i deixa en les mans d'aquestes la decisió sobre el model lingüístic. Posa fi a les revàlides, tot i que no a les aplicar, elimina els itineraris de quart d'ESO i

amplia el poder de decisió dels consells escolars. És un projecte que defensa que l'aportació a educació arribi al 5% del PIB –ara està en un 4,3%, mentre que a Catalunya està entorn del 2,5%, molt lluny del 6% que marca la llei educativa catalana.

La proposta del ministeri que encapçala Isabel Celaá estableix que la Generalitat podrà decidir el 45% del currículum, tal com passava abans de la llei Wert, que preveia una regulació estatal més elevada. L'Estat es continua reservant el 55% dels continguts i matèries. Pel que fa a la llengua, la Lomloe preveu que serà el Departament d'Educació qui decideixi el model per garantir el dret dels alumnes a tenir “un domini ple i equivalent” entre el castellà i el català. Celaá va defensar que el projecte de llei “respecta absolutament la Constitució” i les sentències del Tribunal Constitucional (TC). El TC va tombar el febrer del 2018 els ajuts de 6.000 euros per a les famílies que volguessin escolaritzar els seus fills en castellà perquè considerava que envaïa competències de Generalitat.

Imatge d'una manifestació del 2013 contra la llei Wert ■ ORIOL DIRAN

Blindarà la Lomloe la immersió lingüística? Joan Mena, diputat d'En Comú Podem, així ho afirma. Ramon Font, portaveu del sindicat Ustec-STE, matisa que “la política lingüística es defineix molt a Catalunya segons la majoria parlamentària i costa parlar de blindatge si recordem el model de plurilingüisme” que va plantejar el Departament d'Educació el 2018. Celaá no va esmentar les sentències a favor del 25% de les classes en castellà.

En tot cas, des del sindicat es va valorar positivament que la Lomloe determini que la religió no serà avaluable, tot i que critiquen que encara sigui a les

escoles, ja que els centres l'hauran d'oferir tot i que no computarà –sí que hi haurà una matèria en valors cívics i ètics–. També es mostren a favor que es compensi la recentralització de la llei Wert i que es doni més pes al consell escolar en l'elecció de les direccions dels centres, ja que ara recau majoritàriament en l'administració. Font troba a faltar, en canvi, una actuació més decidida per posar fi a l'alta taxa de docents interins.

La Lomloe vol millorar els resultats amb mesures més personalitzades en casos d'alumnes repetidors. Busca “un model inclusiu sense itineraris segregadors” eliminant la doble via

a quart d'ESO, que distingeix l'ensenyament en funció de si l'estudiant escull batxillerat o FP –a Catalunya no s'aplica–, per la qual cosa els que superin l'FP bàsica tindran el títol d'ESO. La revàlida al final de cada etapa, que tampoc s'ha aplicat, desapareix, mentre que s'introduiran proves a quart de primària i segon d'ESO que serviran perquè els centres hi apliquin millores. S'aposta per un currículum més competencial amb l'eliminació de la divisió de matèries en troncs, específiques i de lliure configuració. De manera extraordinària es podrà superar el batxillerat amb una assignatura suspesa. ■

L'APUNT

José Ignacio què?

David Brugué

Algú se'n recorda, a dia d'avui, del senyor Wert? És un d'aquells molts ministres de l'administració Rajoy dels quals amb el pas del temps fins i tot oblidés la cara, de tan irrisòria que va ser la seva gestió. Si no hagués estat perquè va tenir l'acudit de dir que volia espanyolitzar els alumnes catalans, avui ni en parlaríem. I si no hagués estat per aquesta fal·lera de conquerir les

ments dels més petits, l'anomenada llei Wert mai hauria existit. De fet, mai hauria d'haver existit. Per què els senyors ministres espanyols de torn sempre tenen la temptació de modificar les lleis educatives segons les seves dèries? Això, sense tenir en compte que, almenys a Catalunya, el sistema educatiu funciona, i funciona bé. Que deixin de jugar amb l'educació.

Mesures contra la segregació que ja s'estan treballant a Catalunya

■ La Lomloe decreta que s'han d'assegurar places públiques a totes les zones educatives ■ No s'assenyala la coeducació com a requisit per tenir concert

R.M.B.
BARCELONA

El projecte de llei del govern de l'Estat es planteja la lluita contra la segregació com un dels pilars de la reforma. La ministra d'Educació i FP, Isabel Celaá, va defensar ahir que la "lluita contra la segregació" s'ha de tractar "entre tots els centres sostinguts per fons públics", incloent-hi també l'escola concertada. La Lomloe estableix que en la programació de la xarxa de centres s'haurà d'assegurar l'existència de places públiques en totes les zones un cop s'hagi considerat l'oferta existent de centres públics i concertats. S'assenyala la llibertat d'elecció de centres per part de les famílies alhora que "s'atendrà una distribució adequada i equilibrada entre els centres escolars de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu" i es vetllarà "per evitar la segregació de l'alumnat per raons socioeconòmiques o d'una altra naturalesa".

És el mateix esperit que impregna, segons defensa el Departament d'Educació, els decrets d'admissió d'alumnes i de concerts educatius que tramita la Generalitat. Uns decrets que estableixen, per exemple, que el 60% de l'alumnat com a mínim haurà de residir al municipi o a la zona educativa on es trobi el centre educatiu. I que les escoles concertades hauran de garantir un accés equitatiu a activitats complementàries, extraescolars i serveis per a tots els seus estudiants. Són uns decrets, el d'admissions i el

Una escola pública de Cornellà, el dia de l'inici d'aquest curs ■ JUANMA RAMOS

"Espanyolitzar els nens catalans"

El ministeri que encapçala Isabel Celaá planteja la Lomloe com una actualització de la LOE, la llei socialista que es va aprovar fa 14 anys, i com una necessària derogació de la Lomqe, "que va representar un trencament de l'equilibri al qual s'havia arribat amb la LOE" entre diferents plantejaments sobre l'educació, segons el text. Va ser, des que es va conèixer el projecte que plantejava el popular José Ignacio Wert, motiu de crítiques i protestes. Com ara la manifestació que va mobilitzar el desembre del 2012 milers de persones convocades per l'entitat Som Escola. Entre altres

crítiques, el text s'entenia com una amenaça a la immersió lingüística, reforçat pel desig d'"espanyolitzar" els nens catalans, que va expressar Wert.

La resistència a la Lomqe s'ha expressat de nombroses maneres, tant amb declaracions i recursos com amb rebel·lions, com ara la falta de renovació dels llibres escolars, en què s'havia de començar a aplicar el currículum de la llei Wert. També han quedat en paper mullat les revàlides a final de les etapes, la separació a quart d'ESO segons es volgués estudiar FP o batxillerat i la conversió del castellà en llengua vehicular.

Els mals resultats de la llei Wert

El projecte de llei educativa del govern espanyol alerta que la llei que vol derogar ha comportat un balanç negatiu pel que fa als resultats acadèmics. El ministeri destaca que l'aplicació de la llei Wert ha suposat que hi hagi un 15%

més d'alumnes que han repetit primària, un 1,6% menys d'alumnes que s'han graduat en ESO, un 24,2% més d'alumnes amb assignatures suspeses a l'ESO i un increment del 26% de la despesa de les famílies.

de concerts educatius, que ja han superat la fase d'exposició pública i que han rebut, respectivament, més de 122.000 i més de 153.000 al·legacions per part de les famílies i patrons de l'escola concertada. Es tracta de decrets que emanen del Pacte Nacional contra la Segregació Escolar, que també ha subscrit la concertada, que critica, però, que es puguin tancar grups durant la planificació de les places,

abans de l'obertura de la preinscripció, i que no es doti del finançament necessari la concertada.

El Departament d'Educació preveu també retirar el concert als centres educatius que separin els alumnes per sexe —ara el mantenen una dotzena de centres—. Un aspecte en què el departament s'ha mostrat taxatiu, a diferència del projecte de llei del govern que presideix Pedro Sánchez. La Lomloe

planteja, en canvi, que "es prioritzarà" el concert als centres que no separin l'alumnat per gènere.

El conseller d'Educació, Josep Bargalló, no va valorar ahir el projecte de llei, però sí que ho va fer el novembre del 2018, quan el ministeri va plantejar la mateixa proposta que va presentar ahir i que va quedar aturada per la convocatòria d'eleccions. Va valorar llavors que, "a grans trets, és una bona proposta", però va matisar que no estava d'acord amb alguns elements. Un dels quals era justament que la coeducació no fos un requisit a l'hora de donar concerts.

Unides Podem va anunciar ahir que presentarà esmenes al projecte en la tramitació parlamentària perquè no es doni concert als centres que segreguin per sexe. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras surt per primer cop del penal per treballar

■ El líder d'ERC és rebut amb aplaudiments al campus universitari de Manresa, on prepararà un curs d'història ■ El Tribunal General de la UE desestima que pugui ocupar l'escó de forma cautelar

Redacció
BARCELONA

L'exvicepresident de la Generalitat Oriol Junqueras, condemnat a 13 anys de presó per sedició, va sortir ahir per primera vegada de la presó de Lledoners per treballar a la Universitat de Vic, després que la junta de tractament del penal autoritzés la seva sortida tres dies a la setmana durant sis hores, en aplicació de l'article 100.2 del reglament penitenciari. "Ensenyar i aprendre. Sempre. I gràcies a tothom pel vostre suport. Us estimo!", va piular Junqueras, hores després de sortir del penal, quan passaven vuit minuts de les onze del matí.

El president d'ERC, amb un llibre a la mà, va sortir caminant fins a l'entrada de la presó, on l'esperava un cotxe. Hi anava una advocada membre del seu partit i Raül Murcia, que va ser un dels seus homes de confiança en la se-

L'exvicepresident Junqueras, al vehicle que el va portar de la presó al campus universitari de Manresa, ahir ■ ORIOL DURAN

va etapa de vicepresident. Minuts després, van arribar al campus de Manresa de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya, on Junqueras prepararà un curs. A la porta, l'esperaven la vicedirectora de la Universitat de Vic, Sílvia Mas, i un

grup de docents i estudiants que li van donar la benvinguda entre crits i aplaudiments. A l'interior del recinte, es va reproduir aquesta escena, amb aplaudiments, sense parlaments del líder d'ERC. Cap dels altres sis presos

polítics que han sortit de la presó per treballar o cuidar familiars no han fet declaracions a la premsa en sortir del penal.

En una piulada, el vicepresident Pere Aragonès va animar el seu líder: "Endavant, amb fermesa i dignitat. Et trobem a faltar, lluitarem fins que si-

guis lliure." L'expressident Puigdemont també va animar Junqueras a Twitter: "Molta força i una abraçada ben forta en aquestes primeres hores de sortida de la presó. No és la llibertat i no és cap privilegi. És un dret, que no fa més justa una condemna imprò-

pia d'un estat de dret." El president Quim Torra també li va enviar un missatge de suport.

Junqueras, llicenciat en història moderna i contemporània i doctor en història del pensament econòmic, treballarà en un encàrrec acadèmic. De moment, durà a terme tasques d'oficina, en el marc del projecte de formació contínua del qual formarà part, i no està previst que tingui contacte amb alumnes, segons fonts de la universitat, informa Efe.

D'altra banda, ahir es va saber que el Tribunal General de la UE (TGUE) ha rebutjat que Junqueras pugui recuperar cautelarment el seu escó al Parlament Europeu. El vicepresident de l'alt tribunal desestima així la seva petició de mesures cautelars contra la decisió de l'eurocambra de declarar vacant el seu escó arran de la condemna del Tribunal Suprem, perquè no ho veu "justificat". Aquesta primera instància judicial defensa que l'anul·lació del mandat "resulta exclusivament d'una decisió de les autoritats nacionals" i que el Parlament Europeu no és "competent" per qüestionar-ho. Contra aquesta decisió es pot presentar recurs al TJUE. I la denegació de les mesures cautelars no "prejutja" la decisió del TGUE sobre el fons del cas, que està pendent. ■

Política

Presidenta del Parlament, no del procés

PARAULES • El Parlament presenta un recull d'intervencions i textos de Carme Forcadell durant el seu mandat **DIÀLEG** • L'expresidenta reivindica el diàleg i l'empatia mútua i confia que Catalunya podrà decidir el seu futur en un camí "llarg i difícil"

Xavier Miró
BARCELONA

L'onzena legislatura del Parlament de Catalunya, presidit per Carme Forcadell i Lluís, "encara no ha trobat el seu lloc a la història perquè està en disputa, però, com més temps passi, més importància agafarà", defensava ahir l'exsecretari de la mesa i avui diputat al Congrés Joan Josep Nuet, en la presentació del recull d'intervencions i textos que va escriure o pronunciar Forcadell durant el seu mandat, del 2015 al 2017. L'auditori de la cambra que va presidir era l'escenari ahir a la

tarda de la presentació del llibre, editat pel mateix Parlament, en presència del president de la cambra, Roger Torrent, i dels expresidents José Montilla, Joan Rigol, Núria de Gispert i Ernest Benach, però també de consellers i diputats d'ERC, JxCat i Catalunya en Comú.

A Nuet i als altres companys de mesa de Forcadell —Lluís Coromines, Anna Simó i Ramona Barrufet—, els va tocar glossar la seva figura. En el pròleg de *Paraules de la presidenta Carme Forcadell i Lluís*, s'hi reivindica una legislatura en què es van fer les lleis de transparència i emergència social i es van defensar

Benach, Simó, Montilla i Torrent, en la presentació del recull de textos de Carme Forcadell, ahir, a l'auditori de la cambra ■ JOSEP LOSADA

llibertats i drets dels diputats, de les dones i dels refugiats, perquè "sap greu" que sigui recordada només com la presidenta "del procés".

Les paraules de més pes polític, però, van ser les que va enviar a l'acte la mateixa Forcadell des de la presó. L'expresidenta va defensar el diàleg entre governs i va avisar que "caldrà empatia a banda i banda" per fer possible "el camí llarg i difícil" perquè els ciutadans de Catalunya puguin acabar decidint a les urnes el seu estatus polític, un horitzó que es mostra convinguda que arribarà tard o d'hora com l'única solució possible. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat espanyol, enxampat fent trampes amb l'euroordre de Valtònyc

- No podia demanar l'extradició automàtica aplicant retroactivament el Codi Penal
- L'alt tribunal de la UE complica l'entrega del raper a les autoritats espanyoles

Natàlia Segura Raventós
Brussel·les

Targeta vermella de la justícia europea a l'Estat espanyol per haver fet trampes amb l'euroordre contra el raper Josep Miquel Arenas. El Tribunal de Justícia de la UE va donar la raó ahir al mallorquí en constatar que les autoritats espanyoles no podien utilitzar retroactivament el Codi Penal per assegurar-se una extradició fàcil del cantant exiliat a Bèlgica. Es complica així la seva entrega a l'Estat, que el reclama per enaltiment del terrorisme i injúries a la corona.

L'estiu del 2018, l'Audiència Nacional va exigir l'extradició automàtica del cantant marcant la casella de terrorisme, una via ràpida només permesa a la UE per crims castigats amb almenys tres anys de presó. Valtònyc només va ser condemnat a dos anys de presó per enaltiment del terrorisme amb la llei del 2012, però quan es va emetre l'euroordre la pena màxima que marcava el Codi Penal era de tres anys, ja que va ser reformada el 2015. Per això, Bèlgica va preguntar al tribunal de Luxemburg si aquesta argücia estava permesa per la legislació europea. El TJUE ara diu clarament que no. La llei de referència ha de ser la del moment en què es van cometre els fets per donar "seguretat jurídica". Amb aquesta interpretació, els tribunals belgues hauran de rebutjar la via ràpida d'extradició perquè Valtònyc va ser condemnat per terrorisme a menys de tres anys de presó.

No decisiva
Luxemburg recorda, però, que això no suposa la caiguda de l'euroordre i que els tribunals belgues enca-

Valtònyc, al Tribunal d'Apel·lació de Gant, el 6 de novembre del 2018 ■ ACN

Les universitats denuncien "repressió" a Brussel·les

Les universitats catalanes van denunciar ahir la "repressió de l'Estat espanyol a la comunitat acadèmica" arran de l'1-O i "les violacions de drets fonamentals" a la Plataforma Diàleg UE-Catalunya. Aquesta agrupació d'eurodiputats de diferents grups de l'eurocambra va rebre ahir el manifest d'Universitats pels Drets Civils, que rebutja les condem-

nes als presos independentistes i "la judicialització de la política". "No podem continuar en silenci davant la repressió", va defensar ahir Iñaki Rivera, professor de la UB i director de l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans. Tant ell com altres representants de centres universitaris catalans s'havien de reunir aquest dimarts al Parlament Europeu

amb la Plataforma Diàleg UE-Catalunya, però finalment no ho han pogut fer per la suspensió d'activitats no legislatives arran del coronavirus. La seva participació es va ajornar fins al mes que ve, però de totes maneres es van trobar a les portes de l'eurocambra amb alguns membres de la plataforma per demanar el seu suport.

ra han d'avaluar si els delictes pels quals ha estat condemnat a l'Estat espanyol són equivalents a Bèlgica. Per tant, la sentència del TJUE no és decisiva, però dificulta l'extradició a l'Estat. Només li queda el camí més complicat d'intentar demostrar que els delictes d'enaltiment del terrorisme i injúries a la corona tenen un equivalent en la legislació belga.

El Tribunal d'Apel·lació de Gant serà el que decideixi si accepta o no l'ex-

tradició. El pròxim 24 de març Valtònyc té una cita als jutjats flamencs, que analitzaran el cas a partir de la resposta del TJUE.

La defensa del mallorquí considera aquesta decisió "un pas més cap a la no extradició" del cantant i és optimista de cara a la nova vista oral. El seu advocat flamenc, Simon Bekeert, veu la sentència com una "victòria provisional". Al crit de "Putxa Espanya!" celebrava ahir Valtònyc el cas guanyat a Lu-

xemburg. "Sabeu algun curs barat per aprendre a formular euroordres? És per a un amic", va piular amb ironia citant la Policia Nacional i la Guàrdia Civil a Twitter. Amb tot, l'eventual sentència tampoc serà definitiva, ja que podria ser recorreguda en contra a una tercera instància judicial. L'embat judicial espanyol per empresonar un jove cantant va per a llarg i els fracassos acumulats fins ara no auguren que l'Estat se'n surti. ■

El president, en la reunió d'ahir del Consell Executiu ■ EFE

Torra denuncia la "infecció" de la JEC al Suprem

■ El president denuncia una "confabulació" per apartar-lo del càrrec

Redacció
BARCELONA

La defensa del president de la Generalitat, Quim Torra, al·lega davant del Tribunal Suprem que el cas d'Andrés Betancor, pagat per Ciutadans alhora que era membre de la Junta Electoral Central (JEC), demostra la "infecció" d'aquest òrgan administratiu, en un escrit presentat després que la fiscalia i

l'acusació popular demanessin a l'alt tribunal que no admeti a tràmit el recurs del president contra la sentència del TSJC que l'inhabilita. Els advocats de Torra també denuncien una "confabulació" entre Cs i Betancor per "neutralitzar-lo" políticament. "No es tracta d'una contaminació de la JEC, sinó d'una autèntica infecció", asseguren. La defensa torna a demanar al Suprem que presenti qüestions prejudicials a la justícia europea sobre la imparcialitat dels jutges que van participar en el procediment contra Torra. ■

Si Sánchez no té al maig el sí d'ERC al pressupost, el frenarà

■ El Senat avala avui el sostre de despesa gràcies a ERC, però el PSOE interpel·la JxCat

David Portabella
MADRID

Un cop salvada al Congrés la primera votació clau de la legislatura, la del sostre de despesa, que és el pas previ al pressupost, el Senat ratificarà avui l'aval, altre cop gràcies a ERC i EH Bildu. El govern de Pedro Sánchez, però, té els ulls posats en l'aprovació del pressupost del 2020 a l'agost i vol evitar que les eleccions catalanes enca-

reixin el vot d'ERC, així que exigeix a Gabriel Rufián tenir el plàcet al maig per portar el projecte a ser votat o Hisenda el frenarà per evitar una derrota.

Segons fonts de La Moncloa, ERC trasllada que l'aval no depèn de si el dia de la votació de l'esmena a la totalitat al Congrés coincideix amb la campanya electoral o no. "Passar del 0% al 0,2% de dèficit dona més marge a Catalunya i no s'entén que JxCat no ho avaluï, que prengui nota del que va dir Quim Torra al final de la mesa sobre aïllar el diàleg", interpel·la la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament defensarà al TSJC per què va retirar el sou a Jordi Sánchez

■ L'exdiputat de JxCat presenta un contenciós per demanar que la cambra expliqui el procediment pel qual el va suspendre com a diputat el 2018

J.A.
BARCELONA

La mesa del Parlament, amb els vots favorables de Cs i el PSC i l'abstenció de JxCat i ERC, va acceptar personar-se en la causa judicial oberta pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) arran del contenciós administratiu que ha presentat l'exdiputat de JxCat i president de la Crida, Jordi Sánchez, amb l'objectiu que la cambra li doni explicacions sobre el procediment pel qual el va suspendre com a diputat i li va retirar el sou, entre el juliol del 2018 i el maig del 2019. En aquell moment la mesa se'n va desmarcar i ho va atribuir a una decisió dels serveis tècnics en compliment de la interlocutòria del jutge Pablo Llarena del 10 de juliol del 2018 que va ordenar la suspensió de funcions dels cinc diputats i de l'expresident Carles Puigdemont en ser processats per rebel·lió, tot i que finalment van ser condemnats per sedició.

Fons de l'equip jurídic de Sánchez van explicar que han hagut d'activar la via judicial "per accedir a l'expedient administratiu" després que l'estiu del

Jordi Sánchez el 25 de gener sortint de la presó en el seu primer dia de permís ■ ACN

Queixa del síndic pel tracte de Cs

El síndic de greuges en funcions, Rafel Ribó, va presentar un escrit de queixa al president del Parlament, Roger Torrent, que es va tractar a la mesa perquè emprengués mesures contra la diputada de Cs María Francisca Valle perquè en una intervenció en la ponència de protecció inte-

2019 requerissin al Parlament informació sobre en quin moment, en quines condicions i quines instàncies van acordar la seva suspensió i rebessin

gral dels alertadors en l'àmbit competencial de la Generalitat va dir-li que estava "imputat" en una causa penal relacionada amb el 3% per assistir a finals de la lliga de camions. El president del grup Parlamentari, Carlos Carrizosa, va replicar-li que "demani perdó i dimiteixi".

una resposta "tardana" i totalment "evasiva". Segons JxCat, amb el requeriment judicial es vol certificar que el Parlament va procedir "escrupolosa-

ment d'acord amb la legalitat en la defensa dels drets dels seus diputats" i dels electors i lamenten que el Parlament "no va donar trasllat a Sánchez de la seva suspensió" i això va "impedir qualsevol mecanisme de defensa".

Els advocats de Sánchez van assegurar a EFE que la intenció inicial no és reclamar el sou que no va percebre durant aquests mesos sinó obtenir informació, malgrat que JxCat avala que ho reclami si es demostra que la suspensió de les retribucions es va fer de manera impropcedent. ■

Joan Josep Nuet, diputat al Congrés per ERC, en un acte del partit a Barcelona, l'any passat ■ ACN

El Suprem jutjarà Nuet per desobediència

■ S'ha d'habilitar un tribunal diferent del de Marchena amb els independentistes

M. Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Suprem s'ha declarat competent per jutjar Joan Josep Nuet per un delictes de desobediència per haver permès la tramitació de les lleis de desconnexió, la tardor del 2017, per la seva condició d'aforat, perquè és diputat al Congrés per ERC, segons va informar ahir el tribunal. El Suprem haurà de buscar magistrats d'altres àmbits que el penal per poder formar el tribunal de set magistrats que jutjarà Nuet, perquè no poden ser els mateixos que van jutjar els independentistes catalans, i que presidia el magistrat Manuel Marchena. A

la sala penal hi ha un total de tretze magistrats i, a més d'aquests set, hi ha Pablo Llarena i Carmen Lamela, que tampoc poden formar el tribunal perquè van fer la instrucció de la causa al Suprem i a l'Audiència Nacional.

Nuet havia de ser jutjat pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) quan va ser processat quan era diputat de CSQP amb altres membres de la mesa del Parlament, però el seu aforament va canviar amb les passades eleccions espanyoles. El Suprem, com el TSJC i la fiscalia, rebutja els arguments de Nuet per ser jutjat a Catalunya. ■

El govern es veu reforçat a la taula de negociació després de Perpinyà

Emili Bella
BARCELONA

La mobilització de Perpinyà reforça la posició de la Generalitat en la taula de negociació amb el govern espanyol, segons la portaveu de l'executiu, Meritxell Budó, que ahir va relativitzar els xiulets que es van sentir quan es va pro-

jectar una imatge de la taula durant el missatge enregistrat enviat per Oriol Junqueras. "Hi ha qui des del sobiranisme lleigeix amb escepticisme aquesta negociació; pel que fa al govern la voluntat de diàleg hi és, no ens aixecarem, podem compartir que tots aquests anys que des de Catalunya s'ha negociat

amb l'Estat hi ha hagut reiterats incompliments i pot ser que aquest escepticisme es traslladés a l'acte de dissabte", va reflexionar després de la reunió del Consell Executiu. La consellera de la Presidència es va alinear amb el que dilluns va defensar la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, en el sentit que la mobi-

lització i la negociació són compatibles.

No hi ha data, encara, per a la segona reunió de la taula -ni tampoc per a la bilateral-, tot i que el cap de files d'ERC a Madrid, Gabriel Rufián, més enllà d'encendre la polèmica dient que "està molt bé que t'aplaudeixin a Perpinyà però que el repte és que ho

Meritxell Budó és consellera de la Presidència ■ ACN

facin a Cornellà, a Santa Coloma de Gramenent o a Sabadell", va defensar que la pròxima trobada tingui lloc abans de la tercera setmana de març, que és quan es preveu que s'aprovi al Parlament el pressupost i, per tant, que el president anunciï la data de les eleccions. Dimecres vinent, un dels negociadors d'ERC, Josep Maria Jové, ha de declarar al TSJC per la seva participació en l'1-O. La portaveu del govern espanyol, María Jesús Montero, manté que no hi ha res tancat sobre la data per continuar parlant. ■